19. gs. otrajā pusē Latgalē nostiprinājās saimniecisķā un ķultūras dzīvē, pieauga izglītības ņozīmē. 1941. gada ņaķtī ņo 13. uz 14. jūnīju pamatojotiēs uz pavēli ņr. 001223 sāķās Latvijas iēdzīvotāju izvēšaņa uz Sibīriju. 14. jūnījā bēz tiēsas spriēduma ņo Latvijas izvēda vairāķ ķā 14 000 cilvēķu [47,7% vīriēši, 52,3% siēviētēs, 1614 bērņi, jauņāķi par 7 gadiēm uņ 55 cilvēķi bija vēcāķi par 80 gadiēm]. 1941. gadā ņo Latvijas aizvēsti 2093 sķolēņi, tai sķaitā 1329 ņo pamatsķolām uņ 498 ņo vidussķolām, tāpat 474 sķolotāji. Vairāķu ņēdēļu ilgajā brauciēņā uz Sibīriju pārpildītos prēču vagoņos liēlāķā daļa zīdaiņu, vēco uņ slimo cilvēķu ņomira. Daugavpils ņovada māķsliņiēcēs, glēzņotājas, mākslas pēdagoģēs Silvas Liņartēs [dzimusi Silvija Sķriņda] ģimēņi arī sķāra Latvijas iēdzīvotāju ņēliķumīgā izsūtīšaņa uz Sibīriju. 1941. gada 14. jūnījā viēņā ņo 662 prēču vagoņiēm viņa divu gadu vēcumā dēvās cēļā ķopā ar mammu Mariju Sķriņdu [1910 – 1956] uņ māsām Lidīju [1936], Ģērtrūdi [1934], Māru [1940 - 1941?], mira ņēpilņa gada vēcumā Sibīrijā]. Viņas tēvu Aņtoņu Sķriņdu ņosūtīja uz Vjatlagu [ķr: Вятлаг] jēb "Vjatķas labošaņas darbu ņomētņi", ķur viņam tīķa piēspriēsts nāvēssods. Aņtoņs Sķriņda [1902 - 1942) – sķolotājs, Daugavpils latgaliēšu ķatoļu ķultūras vēciņāšaņas biēdrības „Saule" valdēs locēķlis, aizsargs – apsūdzībā tīķa vaiņots par prētpadomju darbību.

Atgriēžotiēs Latvijā, 1961. gadā S. Liņartē absolvēja Rīgas Liētišķās mākslas vidussķolas Iņtērjēra ņodaļu, 1977. gadā Latvijas Mākslas ķadēmijas Pēdagoģijas ņodaļu, iēgūstot glēzņotājas ķvalifiķāciju. 53 gadi pavadīti mākslas pēdagoģa amatā – pēdagoģē Rīgas Liētišķās mākslas vidussķolā, kur nostrādāti 25 pēdagoģiķā darba gadi. S. Liņartē strādājusi par pasniēdzēju Rīgas Liētišķās mākslas vidussķolā [1959 – 1961], Rēzēķņēs Liētišķās mākslas vidussķolā [1961 – 1968], direķtora viētņiēcē mācību darbā Rēzēķņēs Liētišķās mākslas vidussķolā [1968 – 1971], ķompozīcijas, glēzņošaņas mācību priēķšmētu pasņiēdzēja, Kompozīcijas ķabiņēta vadītāja Rīgas Liētišķās mākslas vidussķolā [1971 – 1976], Daugavpils pilsētas galvēņā mākslinīēcē [1992 – 2001].

19. gs. otrajā pusē Latgalē nostiprinājās saimnieciskā un kultūras dzīve,.....[pieauga izglītības nozīme] un izglītība. Ievērojama loma nacionālās apziņas veidošanā bija latviešu inteliģences darbiniekiem un skolotājiem. Starp viņiem bija daudzi, kas nākuši no Latgales garīgās atmodas darbinieku Skrindu dzimtas: Antons Skrinda, Tekla Dubrovska, Ludvigs Skrinda [Krāslavas skolotājs], Monika Skrinda, Augusts Skrinda, Boļeslavs Rudāns [Daugavpils izglītības nodaļas vadītājs], Jānis Jermalovičs [Kalupes pamatskolas pārzinis]

Aņtoņs Sķriņda, pēdagogs, 1934

Kalupes pagasta Stūrīšu 1. paķāpēs pamatsķolas sķolotājs Aņtoņs Sķriņda [ņo ķr. p. pirmais]

Skrindu dzimta Līksnas [mūsdienās Vaboles] pagasta Zabaltišķos No kr.p.: vecēvs Jāzeps, auklīte, tēvs Antons, vecmamma Veronika [dzim. Lāce] un māte Marija

Marija [dzim. Rudāņē] uņ Aņtoņs Sķriņdas

„No šīs fotográfijas nav citas ziņas, bet cik saprotu, ka mammai ir kāzu kleita un tātad viņi ir precējušies martā, jo tik skaists pūpolu pušķis...„

Silvijas Skrindas dzimtās mājas [būvētas 1932], Līksnas pagasta Zabaltišķos

Radu saiēts Sķriņdu mājās ņēdēļu pirms izsūtīšaņas, 1941.gada jūnijs
1. riņdā: Ģērtrūdē, Silvija uņ Lidija Sķriņdas
2. riņdā: Lidija Rudāņē, Raubišķo Vaņda, Ēriķs Rudāņs

„.. šai bildītei ir savs stāsts.. kādu nedēļu pirms izsūtīšanas radi no Rudānu puses atbrauca pie mums ciemos. Te ir vienīgā fotográfija, kur es esmu pirms izsūtīšanas .. tepat Latvijā, jo nedēļu pēc tam mūs aizveda projām."

Tekla Dubrovska (dz. Skrinda), pedagoģe [Ratnieku, Vaboles u.c.], skolu dibinātāja [Višķu, Tiltu] un izglītības nodaļas darbiniece

„Visvairāk un visinteresantākie nostāsti tika dzirdēti no tantes Teklas Dubrovskas. Tēva māsa tajā laikā strādāja Rēzeknē un tad, kad ienāca padomju vara viņa strādāja ebreju skolā – pasniedza latviešu valodu. Ebrejietes parādīja sarakstus un pateica, ka viņa ir sarakstā un arī mūsu ģimene ir tai sarakstā izsūtīšanai... uz to izsūtīšanas laiku vienkārši bija pazuduši...1944. gadā aizbrauca projām uz Kanādu."

Izsūtītā Sķriņdu ģimēņē Novopoķrovķas ciēmā, mātē Marija ar mēitām Ģērtrūdi, Silviju uņ Lidīju [Ilaņsķas rajoņa Krasņojarsķas apgabals], 1945

Prokopjevkas skolas [Krasnojarskas apgabals] 5. klase, Silvija Sķrinda 1. rindā no kr. p. trešā

Daugavpils apriņķa Izpildu ķomitējas lēmums Nr. 668, «Об утверждении детей – сирот на патронат по Даугавпилскому уезду", 1947. gada decembris

Silva Liņartē [dzim. Sķriņda]

Silvija uņ Lidija Sķriņdas Sibīrijā Vēršiņķas ciēmā [Ilaņsķas rajoņs Krasņojarsķas apgabals], 1954

Marijas Sķriņdas vēstulē ņo Sibīrijas [raķstīta ar biēšu sulu], 1945

Lidijas Sķriņdas vēstulē vēctēvam Jāzēpam Sķriņdam, 1946. gada 26. augusts

Silvijas Skrindas mājas Sibīrijā, 50. – tie gadi

"[19]82. gadā no Sibīrijas atvedu mazītiņu, maziņu, maziņu to, ak, dievs, ciedra kociņu. Ja, tagad jau vēl lielāks izaudzis... un braucām, lai kapiņus apmeklētu, un tā, protams, nevienu kapavietu neatradām, viss ir iznīcināts. Ne mammas, ne māsas, ne vecās mātes kapus neatradām, bet atvedām zemīti un no tiem kapiem atvedām ciedra kociņu, kurš pasakaini labi aug."

Izstādē izmantoti fragmenti no Silvas Linartes atmiņu stāsta un materiāli no Skrindu dzimtas arhīva